

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/29/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317010810
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2317010810.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci proti obžalovanému E. J., narodenému dňa XX. L. XXXX v M., bytom O. XXX/XX, okres M., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Leopoldov odo dňa 26. augusta 2017, trestne stíhanému pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného E. J. proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 7. marca 2018, č. k. 2T/179/2017-213, rozhodol na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. júna 2018 v Trnave

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného E. J. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 7. marca 2018, č. k. 2T/179/2017-213 bol obžalovaný E. J. uznaný za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona (ďalej aj Tr. zák.) s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tým, že inému sa vyhrážal smrťou a ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, keď neoprávnene vnikol do obydľia iného, pričom protiprávne konanie mal spáchať na tom skutkovom základe, že: dňa 26.08.2017 v čase okolo 11.00 hod. v obci O. na ulici G. vošiel bez privolenia domácich osôb na dvor rodinného domu súpisného čísla XXX/XX, kde slovne vyzýval na dvore sediaceho X. D. na „férovku“, ktorý ho spolu s matkou K. B., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko O., XXX/XX, ako vlastníckou nehnuteľnosti niekoľkokrát vyzval, aby ich nechal na pokoji a z dvora odišiel, pretože majú strach a zavolajú políciu, následne chcel E. J. zodvihnutou palicou udrieť Y. D., ktorá sa nachádzala taktiež na dvore no od úderu upustil ale slovne sa jej vyhrážal zabitím, následne na čo ho X. D. za ruku odviedol na trávnatú plochu pred ich dvor a tam mu E. J. v okamihu bez slova priložil lovecký nôž-dýku hrotom na krk a povedal mu „Podrežem teba a vás všetkých“ a „Pod' sa biť“, pričom X. D. nehybne stál a Y. D. odtiahla E. ruku kedy on s nožom v ruke a so slovami „Keď na mňa zavoláte policajtov, tak sa vrátim a všetkých vás dopichám“ odišiel smerom na adresu prechodného bydliska, ktorým svojim konaním vzbudil u poškodeného X. D., dôvodnú obavu o svoj život a zdravie.

Za to mu okresný súd podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 4, 41 ods. 1 Tr. zákona uložil úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd I. stupňa obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu okresný súd uložil i trest prepadnutia veci a to 1 ks loveckého noža, vedeného v zozname vecí vzatých do úschovy pod položkou č. 1.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. okresný súd stanovil, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Okresný súd svoj rozsudok odôvodnil v rozsahu č. I. 418 -423 spisu nasledovne (citácia):

„Súd (I. stupňa) na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného a prečítaním ostatného, na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu.

Obžalovaný E. J. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 Trestného poriadku (ďalej aj Tr. por.) vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku a zároveň svoje konanie oľutoval.

Z uvedeného dôvodu súd (I. stupňa) na hlavnom pojednávaní nevykonal ďalšie dokazovanie vo vzťahu k výroku o vine, nakoľko vyhlásenie bolo zo strany obžalovaného urobené vážne a po porade so svojim obhajcom. Súd (I. stupňa) na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného po stanovisku prokurátora vyhlásenie obžalovaného prijať, jeho konanie právne kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. súd (I. stupňa) zvážil všetky okolnosti, charakter trestnej činnosti, osobu obžalovaného, pomer poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti. Po ich zhodnotení poľahčujúcou okolnosťou je priznanie obžalovaného ku spáchaniu skutku tak v prípravnom konaní ako aj jeho vyhlásenie na hlavnom pojednávaní podľa § 36 písm. l) Tr. zák., priťažujúcou okolnosťou je skutočnosť, že v minulosti už bol odsúdený a v danom prípade spáchal dva trestné činy teda podľa § 37 písm. h, m) Tr. zák.

Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

V danom prípade v prevahe sú priťažujúce okolnosti, preto súd (I. stupňa) pri určení výmery trestu vychádzal zo zvýšenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. (základná trestná sadzba podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. je od 6 mesiacov do 3 rokov, zvýšená trestná sadzba je od 16 mesiacov do 3 rokov) a za postačujúci považoval trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby, teda v trvaní 16 mesiacov, ktorý trest je úhrnným v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Pre výkon uloženého trestu bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu za úmyselný trestný čin (naposledy prepustený z výkonu trestu dňa 26.03.2017).

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd uloží trest prepadnutia veci, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu.

Zároveň súd (I. stupňa) uložil i trest prepadnutia veci a to loveckého noža, ktorý nôž obžalovaný použil na spáchanie trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., pričom vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Proti tomuto rozsudku podal po porade s obhajcom v zákonom stanovenej lehote (po vyhlásení rozsudku, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní) odvolanie obžalovaný E. J., pričom pri úkone prítomný prokurátor sa voči rozsudku do zápisnice o hlavnom pojednávaní výslovne vzdal práva podať odvolanie (č. l. 212 spisu).

Z písomných dôvodov odvolania, vypracovaných obhajkyňou obžalovaného E. J., JUDr. Nadeždou Boľovou v rozsahu č. l. 228 - 230 spisu, vyplýva esenciálne to, že obžalovaný považuje uložený trest za veľmi prísny, domáha sa uloženia miernejšej sankcie a dôvodí nasledovne (citácia):

„Touto cestou prostredníctvom svojej ustanovenej obhajkyne odôvodňujem svoje odvolanie, ktoré smerovalo proti výroku rozsudku o treste:

Mám za to, že súd (I. stupňa) pri svojich úvahách o výmere trestu, nedostatočne zhodnotil moje osobné pomery, okolnosti, pri ktorých došlo k spáchaniu trestného činu a to najmä, že už v minulosti som bol pravidelne psychiatricky liečený a v čase spáchania skutku som bol pod vplyvom alkoholických nápojov, avšak závislý na alkoholických nápojov ani na omamných látkach nie som a nikdy som nebol. Občas sa mi stalo, že som sa opil a vtedy som zvykol správať sa agresívne. Práve za takých okolností som sa dopustil aj trestného činu, za ktorý som bol odsúdený.

Vo výkone väzby som mal dostatok času pouvažovať nad svojím činom a uvedomiť si jeho následky z toho dôvodu som sa potom aj rozhodol priznať sa ku skutku, ktorý mi bol kladený za vinu už v prípravnom konaní a v súdnom konaní urobiť vyhlásenie o svojej vine.

Mám za to, že vyššie uvedené okolnosti, resp. ich súhrn vytvára priestor na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného poriadku (zrejme správne Trestného zákona), ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto

zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu uvedenom v § 317 ods. 1 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a sám vo veci rozhodol a to tak, že napadnutým rozsudkom uložený trest v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák. zníži pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom“.

Obžalovaný E. J. vo vlastných písomných dôvodoch odvolania (č. I. 227 spisu) uviedol, že žiada, aby odvolací súd prihliadol na jeho vyhlásenie (uznanie viny).

Prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta sa k odvolaniu obžalovaného nevyjadril.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave navrhol na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu odvolanie obžalovaného E. J. ako nedôvodné zamietnuť, pričom poukázal na správnosť postupu konania okresného súdu, ako i správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého prvostupňového rozsudku s akcentom na právny názor, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému považuje za primeraný, keď v posudzovanej veci neboli splnené podmienky pre aplikovanie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu.

Obžalovaný E. J. i jeho obhajca v procesnom konaní pred druhostupňovým súdom zotrvali na návrhovom prednese v kontexte s vyššie špecifikovanými odvolacími dôvodmi.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Senát Krajského súdu v Trnave preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného E. J. nie je dôvodné.

Okresný súd v Galante predovšetkým zákonným spôsobom vykonal na hlavnom pojednávaní dňa 7. marca 2018 v rozsahu č. I. 209 - 212 spisu všetky dôkazy potrebné na meritórne rozhodnutie vo veci, tieto dostatočne a preskúmateľne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a svoje rozhodnutie aj dostatočne a presvedčivo odôvodnil (vrátane záverov o subjektívnej stránke protiprávneho konania obžalovaného, ktorú správne právne vyhodnotil ako priamy úmysel v zmysle § 15 písm. a) Tr. zák.), čo aj v dostatočnej miere písomne odôvodnil.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní priznal spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, skutok oľutoval, na otázky súdu I. stupňa v zmysle § 333 ods. 3 Tr. por. odpovedal áno, na návrh prokurátora i obhajcu konajúci okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku, zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a následne vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že dokazovanie bolo v tomto smere vykonané zákonnou a procesne správnu formou v potrebnom rozsahu. V dôvodoch rozsudku súd prvého stupňa dostatočne vyhodnotil aj odpis z registra trestov obžalovaného a rovnako správne špecifikoval, na základe akých úvah dospel k ustáleniu rozsahu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, k následnému vyhodnoteniu vzájomnému pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, skúmajúc vo všetkých súvislostiach okolnosti plynúce z ustanovení § 36 písm. l/, § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zák. V zhode s postupom a závermi okresného súdu aj odvolací súd uzatvára, že pomer týchto poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je verifikovaný v súlade s dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní a tieto závery si v rozsahu dôvodov okresného súdu plne osvojuje.

Okresný súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery vo svojej podstate správne vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák., prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestnej činnosti, jej následky, zavinenie, pohnútku, ako aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

V postupe svojho konania súd I. stupňa vecne dôvodne nekonštatoval ani prítomnosť žiadnych mimoriadnych okolností prípadu podľa § 39 Tr. zák., ktoré by mohli viesť k potrebe, možnosti a akejkolvek dôvodnosti uložiť obžalovanému E. J. trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, t. j. šesťnásť mesiacov (obžalovaný E. J. spáchal inkriminovaný skutok len päť mesiacov po tom, ako bol prepustený z posledného predchádzajúceho výkonu trestu odňatia slobody, v súdenom konaní spáchal v jednočinnom súbehu dva trestné činy a preto mu bol ukladaný úhrnný trest podľa zásad uvedených v § 41 ods. 1 Tr. zák.).

V konečnom dôsledku v súlade s ustanovením § 360 ods. 2 Tr. zák. a so správnym aplikovaním ustanovení § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zák. okresný

súd dôvodne uložil obžalovanému úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v zákonom stanovenej sadzbe vo výmere šesťnásť mesiacov (odvolací súd na tomto mieste v zhode s okresným súdom uvádza, že táto výmera trestu odňatia slobody kopíruje najnižšiu dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby). Okresným súdom špecifikovaný výpočet trestnej činnosti obžalovaného E. J. z minulosti jednoznačne navodzuje potrebu prijatia záveru, že obžalovaný vonkoncom nie je bezúhonnou osobou a v skutočnosti sa v ňom jedná o recidivistu.

Ako bolo vyššie rozvedené, v posudzovanom prípade vonkoncom nie sú splnené žiadne zákonom striktné a jasne formulované podmienky pre aplikovanie ustanovenia § 39 Tr. zák., pojednávajúce o mimoriadnom znížení trestu. Predmetný fakt (kriminálna minulosť obžalovaného) podľa právneho názoru odvolacieho súdu bráni aplikovaniu ustanovenia § 39 Tr. zák. a tým uloženiu miernejšej sankcie.

Napokon ani k sprísneniu sankcie obžalovanému odvolací súd pristúpiť nemohol, pretože mu v ňom bránil nedostatok odvolania prokurátora, ktoré by bolo podané v neprospech obžalovaného.

Odhliadnuc od naposledy uvedeného neodstrániteľného faktu však možno skonštatovať, že aj takto uložený trest vo svojej podstate obsahuje požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Tr. zák..

Správny je i ten výrok napadnutého rozsudku, ktorým bol obžalovaný E. J. podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdnej trestnej činnosti už bol vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin.

Napokon správne sú i oba tie výroky prvostupňového rozsudku, ktorými okresný súd podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložil obžalovanému trest prepadnutia veci a to 1 ks loveckého noža, vedeného v zozname vecí vzatých do úschovy pod položkou č. 1, pričom podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. stanovil, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát. Aj keď obžalovaný ani jeho obhajkyňa uloženie tohto druhu trestu odvolaním vôbec nenamietali, odvolací súd verifikuje správnosť predmetného postupu s ohľadom na splnenie podmienok § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. (obžalovaný použil uvedený lovecký nôž voči poškodenému X. D. pri spáchaní inkriminovaného skutku).

Nezistiac preto žiadne podmienky pre zmenu napadnutého prvostupňového rozsudku senát Krajského súdu v Trnave odvolanie obžalovaného E. J. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.